

คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๖ - ๗/๒๕๕๒ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ผู้ร้อง
ผู้ถูกร้อง

รธน. มาตรา ๔ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๔๑

พ.ร.บ. เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๖๑ (๑) มาตรา ๖๕ และมาตรา ๙๖ (๒)

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ มีเจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองและควบคุม การถือครองสิทธิในเครื่องหมายการค้าของบุคคล จึงมีกระบวนการทบทวนตรวจสอบและเพิกถอนคำสั่งที่รับ จดทะเบียนดังกล่าว โดยมาตรา ๖๑ ให้ผู้มีส่วนได้เสียหรือนายทะเบียนอาจร้องขอต่อคณะกรรมการ เครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๙๕ เป็นผู้พิจารณาและมีคำสั่งร้องขอให้เพิกถอนการจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าตามที่มาตรา ๙๖ (๒) บัญญัติไว้ คณะกรรมการดังกล่าวถือเป็นคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ ภายในฝ่ายปกครองทำหน้าที่พิจารณากลับกรองคำสั่งของเจ้าหน้าที่ที่ออกคำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าว่าเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และเมื่อมีคำสั่งแล้ว มาตรา ๖๕ ให้แจ้งคำสั่ง พร้อมเหตุผล โดยผู้ได้รับแจ้งมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อศาลภายในกำหนดเวลาได้ หากไม่อุทธรณ์ให้ถือว่า คำสั่งเป็นที่สุด แม้มาตรา ๖๑ (๑) มาตรา ๖๕ และมาตรา ๙๖ (๒) จะจำกัดสิทธิของบุคคลเกี่ยวกับ เครื่องหมายการค้าอยู่บ้าง แต่ก็เป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่มี ผลบังคับเป็นการทั่วไป และเท่าที่จำเป็นเพื่อความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องอย่างเสมอภาคโดยไม่ กระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๔๑

ย่อโดย นายศรชัย อำนวย
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญชำนาญการพิเศษ

นางสาวปิยดา บุญเรืองขาว
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๑